

A Fővárosi Ítéltábla a Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt Felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt I. r. alperes neve (I. r. alperes címe) I. rendű alperes, a Dr. Holobrádi Emese Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt II. r. alperes neve (II. r. alperes címe) II. rendű alperes, a III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes, IV. r. alperes neve (IV. r. alperes címe) IV. rendű alperes, a Tarr Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt V. r. alperes neve (V. r. alperes címe) V. r. alperes, és a RATIS Pénzügyi, Gazdasági és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (felszámoló címe) felszámoló által képviselt VI. r. alperes (VI. r. alperes címe) VI. rendű alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében - melybe az I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó neve (beavatkozó címe) és a II. rendű alperes pernyertessége érdekében a képviselő Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt Alperesi beavatkozó 1 (alperesi beavatkozó címe) beavatkozott -, a Fővárosi Törvényszék 2013. február 7-én meghozott 18.G.42.002/2009/71. számú ítélete és a 2013. május 15-én meghozott 18.G.42.002/2009/72. számú kijavító végzése ellen a felperes részéről 73. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - a 2013. november 27-én megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. alperesnek, és a II. r. alperesi beavatkozónak egyenként 300.000 (Háromszázezer) - 300.000 (Háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte felperest a II., az V. rendű alperes, valamint a II. rendű alperesi beavatkozó javára 1.270.000 forint összegű perköltség megfizetésére, továbbá a magyar államnak külön felhívásra a felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 900.000 forint eljárási illeték megfizetésére.

A határozat indokolásából kitűnően a II. rendű alperes az 1999. december 11-én kelt szerződéssel a szekszárdi 5/5 hrsz. alatt felvett ingatlan 1/71855-öd részét ajándékozás jogcímén, 1999. december 12-én kelt szerződéssel pedig az ingatlan 69353/1855-öd részét adásvétel jogcímén átruházta az I. rendű alperesre. Ez utóbbi szerződés 1. pontjában rögzítésre került az is, hogy a II. rendű alperes tulajdonát képezi a szekszárdi 5/5 hrsz. alatt felvett ingatlan 69355/71855-öd tulajdoni illetősége. A szerződés 5.1. pontjában megállapodtak abban, hogy az adásvételi szerződés hatályát attól teszik függővé, hogy a P (B) É Kft.-nek az 1998. május 29-én kötött szerződésen alapuló vételi joga alapján bejegyzett tulajdonjoga és ezáltal az I. rendű alperesnek az 1999. október 12-én kelt adásvételi szerződés alapján bejegyzett tulajdonjoga a fellebbezési eljárás keretén belül jogerősen törlésre kerüljön. Az ingatlan vételárát szerződő felek 240.250.000 forint összegben állapították meg, amelyet az I. rendű alperes úgy egyenlíthette ki, hogy P (B) É Kft.-nek a II. rendű alperessel szemben fennálló és az I. rendű alperes által megvásárolt 220.000.000 forint követelését a vételárba beszámíthatta. A II. rendű alperes a beszámítást elfogadta. A szerződő felek abban is megállapodtak, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperessel szemben meglévő 10.000.000 forint kártérítési követelését is beszámíthatja a vételárba. A beszámítás után fennmaradó 10.000.000 forint vételárhátralékot I. rendű alperes a tulajdonjogának jogerős bejegyzését követő 10 hónapon belül volt köteles megfizetni. A szerződés 7.1. pontjában a II. rendű alperes hozzájárulását adta, hogy az I. rendű alperes tulajdonjoga a felfüggesztő feltétel bekövetkezését követően bejegyzésre kerüljön az ingatlannyilvántartásba, a megállapodás 7.3. pontjában pedig a felek rögzítették, hogy az I. rendű alperes az ingatlan birtokában van. A perbeli ingatlan 69355/71855 tulajdoni hányada vonatkozásában a P (B) É Kft. tulajdonjoga és az I. rendű alperes tulajdonjogának a törlése megtörtént, azonban az I. rendű alperes tulajdonjog bejegyzésének érdekében a szekszárdi körzeti földhivatalhoz 2000. március 24-én benyújtott tulajdonjog bejegyzése iránti kérelem elutasításra került.

Ezt követően a felperes és I. rendű alperes között 2001. szeptember 7-én közjegyző által készített közokirat készült a perbeli ingatlanrész jogi helyzetének rendezése tárgyában. Ebben rögzítésre került, hogy az I. rendű alperes 2001. szeptember 7-én megállapodást írt alá peren kívüli egyezségként az ingatlan tulajdoni viszonyainak rendezésében és az azzal kapcsolatos igények elszámolásában érdekelt felekkel, valamint az elszámolásban közreműködő felperessel. A közokirat I. fejezet 1. pontjában az I. rendű alperes elismerte, hogy az ingatlanrész tulajdoni viszonyainak rendezése érdekében a felmerült költségek, kártérítési igények, egyéb anyagi követelések tekintetében a megállapodás alapján a Sz-B Rt. részére 244.000.000 forint, a B D részére 35.000.000 forint, F F részére 35.000.000 forint, a D Kft. részére 100.000.000 forint, a N Ügyvédi Iroda részére 76.000.000 forint kifizetés terheli. A felek rögzítették, hogy a felperessel kötendő adásvételi szerződés alapján

az I. rendű alperest megillető 195.000.000 forint vételár részből a D Kft.-t 100.000.000 forint, a N Ügyvédi Irodát 76.000.000 forint, a Sz-B Részvénytársaságot 19.000.000 forint illeti meg. Rögzítésre került az is, hogy az I. rendű alperes a további 295.000.000 forint vételárrészből 2001. szeptember 15-ig közvetlenül engedményez a Sz-B Részvénytársaság részére 50.000.000 forintot, 2001. október 15. napjáig 50.000.000 forintot, 125.000.000 forintot pedig az ingatlan illetőség értékesítésekor. A megállapodás szerint az I. rendű alperes B D részére 35.000.000 forintot bírói letétbe helyezéssel, F F részére 35.000.000 forintot az ingatlan tovább értékesítésével egyidejűleg fizet meg. A Sz-B Részvénytársaság a szerződésben vállalta a részére történt kifizetésből B K megillető követelés rendezését. A közokirat 6. pontjában a felperes kijelentette, hogy meg kívánja vásárolni az ingatlanrészt annak érdekében, hogy azt továbbforgalmazza. Az érintettekkel történő elszámolás teljesítése érdekében fedezetül felajánlotta az ingatlan megvételével egyidejűleg kifizetésre kerülő vételárrészt, illetve továbbforgalmazást követően befolyó vételár egy részét arra, hogy abból az I. rendű alperes a peren kívüli megállapodásban elfogadott összegeket engedményezhesse, azokat közvetlenül kifizethesse. Az okiratban az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt, hogy a megállapodás alapján az adásvételi szerződés megkötésével egyidejűleg kifizetett vételárból, illetve a szerződés alapján kifizetésre kerülő fennmaradó vételárrészből közvetlenül engedményezik a hivatkozott megállapodásban érintettek részére az ott rögzített összegek részükre történő kifizetését.

A felperes és az I. rendű alperes ugyanezen a napon közjegyzői okiratba foglalt adásvételi szerződést is kötött a perbeli ingatlan 69354/71855 tulajdoni hányada vonatkozásában. I. rendű alperes a megállapodásban kijelentette, hogy a perbeli tulajdoni hányad ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa, továbbá rögzítésre került, hogy az ingatlanban a szerződés időpontjában a tulajdonostársak elővásárlási jogukkal nem éltek. A felek a megállapodásban rögzítették, hogy az ingatlan tulajdoni lapjára feljegyzett széljegyek törlésre fognak kerülni, és amennyiben szükséges, ennek érdekében az I. rendű alperes a felperessel eljár. A felek az ingatlan illetőség vételárát 490.000.000 forint + a felépítmény utáni áfa összegében állapították meg, melyből a telek vételára 390.000.000 forint, a felépítmény vételára 100.000.000 forint és 25.000.000 forint áfa volt. A szerződés 3.1. pontjában az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt az ingatlant terhelő jogok és tények törlésére, rendezésére, továbbá arra, hogy a felperes tulajdonjoga bejegyzésre kerüljön. Az adásvételi szerződés 4. pontja rögzíti a vételár megfizetésének ütemezését, a 4.1. pont szerint az okirat aláírásával egyidejűleg a vevő megfizet az eladónak 195.000.000 forintot, a 4.1.1. pont rendelkezik arról, ha a vevő a 195.000.000 forint vételárrészt bármilyen oknál fogva nem tudja kiegyenlíteni, az eladó jogosult egyoldalú nyilatkozatával a szerződéstől elállni. Amennyiben az eladó a vételár meg nem fizetése miatt a szerződéstől eláll, a felek egymással kötelesek az addig történt kifizetésekkel, valamint a ráfordított és felmerült költségekkel legkésőbb 8 napon belül elszámolni, a 4.1.2. pont szerint pedig, amennyiben az eladó az elállást követő határidőn belül még sem tud elszámolni a vevővel, akkor erről azonnal köteles külön értesíteni. A 4.1.3. pontban az eladó kijelentette, hogy amennyiben az elállás jogát gyakorolja, az elszámolás

biztosítékaul feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adja ahhoz, hogy az ingatlanra a vevő jelzálogjoga bejegyzésre kerüljön. A 4. 3. pontban rögzítésre került, hogy a vevő az eladó ingatlan tulajdonjogának bejegyzése érdekében kötelezettségek teljesítését átvállalja a T M-i APEH részére járó 21.500.000 forint megfizetését, a T M-i Illetékhivatal részére 22.500.000 forint megfizetését, valamint vállalja az eladónak a P Kft. hitelezővel szemben fennálló 80.000.000 forint tartozásának rendezését. A vevő kijelentette, hogy az eladó P Kft. felé fennálló kötelezettsége a vételár részét képezi, erre figyelemmel annak teljesítése esetén a követelést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítéséről lemond. A 4. pont utolsó bekezdése szerint pedig a szerződő felek a szerződésben meghatározott teljes vételárat ezzel kifizetettnek tekintik. Az 5. pontban az eladó a 4.1. pontban teljesített vételárrész megfizetését elismeri és a szerződés aláírásával egyidejűleg a jelen szerződésben rögzített nyilatkozatával adja feltétlen és visszavonhatatlan beleegyezését ahhoz, hogy a szekszárdi 5/5 hrsz. alatt felvett Rákóczi út 150. szám alatti ingatlan 69354/71855 hányadrész illetőségre a R Kft. tulajdonjoga 1/1 arányban az ingatlan-nyilvántartásba adásvétel jogcímén bejegyzésre kerüljön. A szerződés 6. pontjában az is rögzítésre került, hogy az I. rendű alperes az ingatlant a szerződés aláírásával egyidejűleg a felperes birtokába bocsátotta. A szerződést az I. rendű alperes képviselőjében dr. Alperesi beavatkozó 2 és dr. Z T igazgatósági tagok írták alá.

2011. november 26-án az I. rendű alperes képviselőjében dr. Alperesi beavatkozó 2 igazgatósági tag (I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó) és dr. Z T igazgató Alperesi beavatkozó 1 (II. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó) megkeresésére úgy nyilatkoztak az őt képviselő ügyvédnek, hogy valóban aláírásra került egy adásvételi szerződés a perbeli ingatlanrész vonatkozásában, azonban a szerződés aláírásakor a vevő nem fizetett ki 195.000.000 forint összeget, sőt egyáltalán nem fizetett vételárat.

A tulajdonjoga bejegyzésének elutasítása miatt az I. rendű alperes közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt eljárást kezdeményezett, melynek eredményességére figyelemmel a megismételt földhivatali eljárásban az I. rendű alperes tulajdonjogát adásvétel jogcímén bejegyezték. A felperes is benyújtotta az I. rendű alperessel kötött szerződést a Sz Körzeti Földhivatalba tulajdonjoga bejegyzése érdekében, ennek bejegyzése megtörtént, majd a Alperesi beavatkozó 1 által kezdeményezett közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben hozott bírósági ítélet alapján hatályon kívül helyezett határozatra figyelemmel megismételt eljárásban a felperes tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét elutasították és a II. rendű alperes tulajdonjogát jegyezték vissza a perbeli ingatlan 69354/71855 tulajdoni hányadára.

Az I. rendű alperes tulajdonjoga mindeközben a 42346/2001.09.20. számú tulajdonjog bejegyzési határozattal megállapodás jogcímén bejegyzésre került a Sz 5/5 hrsz. alatt felvett ingatlannak 1/71855 tulajdoni hányada vonatkozásában a tulajdoni lapra II/26. szám alatt, amely vonatkozásában 24.027.000 forint illetéktartozás és járulékaik erejéig a tulajdoni lap III/75. pontjába jelzálogjog került feljegyzésre az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatási Illetékfőosztály javára.

A II. rendű alperes ellen 2002. március 5. napjától a Tolna Megyei Bíróság 1.Fpk.17-00-000102/19. számú végzésével elrendelt felszámolási eljárás indult.

Az I. rendű alperes 2004. április 27-én, a felperes 2004. május 5-én ismételten előterjesztették tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmeiket, melyeket a fellebbezés folytán eljáró másodfokú hatóság elutasított és II. rendű alperes tulajdonjoga a 40063/2004.08.30. számú tulajdonjog bejegyzési határozattal eredeti állapot visszaállítása jogcímén ismételten visszajegyzésre került a sz 5/5 hrsz. alatt felvett ingatlan perben érintett 69354/71855 tulajdoni hányada vonatkozásában a tulajdoni lap II/37. pontjába, amelyre később az V. rendű alperes keretbiztosítéki jelzálogjoga is feljegyzésre került a tulajdoni lap III/91. és III/92. pontjaiba a 40063/2004.08.30. számú bejegyző határozattal.

A felperes által indított közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben a Tolna Megyei Bíróság a 9.K.20.081/2006/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, megállapítva, hogy ugyan a felperes 2001. szeptember 7-én kelt adásvételi szerződése bejegyzésre alkalmas, azonban az annak előzményeként szolgáló 1999. december 12-én kelt szerződés a bejegyzésre alkalmatlan.

A felperes felszámolását fizetéseképtelensége megállapításával a Fővárosi Bíróság 2007. november 15-én meghozott 10.Fpk.01-2007-005544/5. számú végzésével rendelte el.

A II. rendű alperest képviselő felszámoló a 2009. április 7-én írt levelében az I. rendű alperessel a szekszárdi 5/5 hrsz. alatt felvett ingatlan vonatkozásában 1999. december 12-én létrejött ingatlan-adásvételi szerződést - figyelemmel arra, hogy a szerződés 6.2. pontjában meghatározott vételárból 10.000.000 forint nem került kifizetésre - a szerződés nem teljesült, a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján azonnali hatállyal felmondta. Tájékoztatva I. rendű alperest, hogy a Cstv. 47. § (1) bek. alapján a felmondás folytán felmerülő követelését hitelezői igénybejelentéssel érvényesítheti. A felmondás 2009. április 10-én került kézbesítésre az I. rendű alperes bejegyzés alatt álló (ingatlan címe) szám alatti székhelyére.

A felperes kijelölt felszámolója útján 2010. április 6-án megírt levelével a felmondás jogszerűtlenségére hivatkozott. Utalt arra, hogy a felmondásnál nem került figyelembevételre a szerződés 7. pontja, mely szerint a vevő a fennmaradó 10.000.000 forint vételárhátralékot a S-d Rt. tulajdonjogának jogerős bejegyzését követő tíz hónapon belül köteles az eladó részére megfizetni. Mivel a tulajdonjog a mai napig nem került bejegyzésre, a 10.000.000 forint összegű fizetési kötelezettség sem vált esedékessé. Utalt arra is, hogy a felszámoló azért sem élhet elállási jogával, mert ez csak akkor illeti meg, ha a felek egyike sem teljesített szolgáltatást. Ezzel szemben a S-d Rt. a vételár előírt részét teljes mértékben teljesítette, így a szerződésben kikötött és esedékessé vált, valamennyi ellenszolgáltatást teljesítette.

Az ingatlan tulajdoni lapjára vízvezetési jog került bejegyzésre a III.rendű alperes

neve javára, a Sz V Cs Kft. javára, valamint keretbiztosítéki jelzálogjog a K H Nyrt. javára.

Felperes módosított keresetében a Ptk. 295. §-a alapján azt kérte, hogy a bíróság az I. rendű és a II. rendű alperes között 1999. december 12-én létrejött adásvételi szerződés alapján az I. rendű alperes és a II. rendű alperesek jognyilatkozatát pótolja, amely szerint a II. rendű alperes az adásvételi szerződéssel adásvétel jogcímén átruházza az I. rendű alperesre a Sz Körzeti Földhivatal által Sz belterület 5/5 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan 69353/71855 tulajdoni hányadát, kijavítva ezzel a szerződésben szereplő elírást. Annak megállapítását is kérte, hogy az I. és II. rendű alperesek között létrejött szerződés ténylegesen az 5/5 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan 69353/71855-öd tulajdoni hányadára jött létre. Kérte továbbá, hogy a bíróság ítéletével pótolja az I. rendű alperes felperes tulajdonjogának bejegyzését engedélyező nyilatkozatát nemcsak a 69353/71855, hanem a további 1/71855 tulajdoni hányad vonatkozásában is a felperessel kötött 2001. szeptember 7-én érvényesen létrejött adásvételi szerződés alapján. Kérte továbbá, hogy a bíróság egyúttal keresse meg a Sz Körzeti Földhivatalt, hogy a Sz belterület 5/5 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlant 69353/71855-öd tulajdoni hányada tekintetében az I. rendű alperes közbenső megszerzésén keresztül a felperes tulajdonjogát az 1/71855-ös eszmei hányad tekintetében az I. rendű alperes bejegyzett tulajdonjogára utalással a felperes tulajdonjogát vétel jogcímén jegyezze be az ingatlannyilvántartásba. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a II. rendű alperes 2009. április 7-én kelt nyilatkozata, amellyel felmondta az I. rendű alperessel kötött adásvételi szerződést, érvénytelen, egyúttal kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes 2002. április 4-én kelt elállási nyilatkozata érvénytelen a Ptk. 199. §, 320. § (1) bekezdése és a Ptk. 2. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes jogszerűen nem állhatott el az adásvételi szerződéstől az I., II., III., IV., V. és a VI. rendű alpereseket pedig mindezek tűrésére, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, hogy a S-d Rt. I. rendű alperes a fenti ingatlan 69353/71855-öd tulajdoni hányadát a R T Kft. II. rendű alperestől vette meg az 1999. december 12-én kelt adásvételi szerződés útján, 1/71855-öd tulajdoni hányadát pedig ajándékozás jogcímén szerezte meg.

Az I. és II. rendű alperes, valamint a II. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó, a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását kérték.

Az I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó is a kereset elutasítását kérte, nem ellenezte azonban annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperestől megszerezte a perrel érintett tulajdoni hányadot, valamint annak kimondását sem, hogy a II. rendű alperes 2009. április 7-i felmondása érvénytelen, azonban a felperes az I. rendű alperestől való tulajdonszerzését szolgáló további kereset teljesítését ellenezte, azt elutasítani kérte, a szerződést felbontó I. rendű alperesi elállásra is figyelemmel.

V. rendű alperes nem ellenezte a felperes tulajdonjogának bejegyzését a felperesi kereset teljesítés bejegyzett joga változatlan fennállásával.

A per során a III., IV. és a VI. rendű alperesek szabályszerű idézés ellenére nem

jelentek meg, érdemi nyilatkozatot nem tettek.

Az elsőfokú bíróság idézte a Ptk. 365. § (1), 117. § (3), az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 29. §-át, 32. § (1) bekezdés c), 39. § (3) és (4) bekezdés a) pontjában írtakat és rögzítette, hogy az I. és II. rendű alperesek 1999. december 12-én adásvételi és ajándékozási szerződéseket kötöttek egymással, a felperes az adásvételi szerződést és a Tolna Megyei Bíróság 9.K.20.081/2006/5. számú ítéletét csatolva bizonyította az ajándékozási szerződés létrejöttét, amelyet az I. és II. rendű alperesek képviselői jegyeztek az I. és II. rendű alperesek képviseletében. Utalt rá, hogy az adásvételi szerződés 1. oldalán mint az eladó, a II. rendű alperes, mint a vevő az I. rendű alperes ajándékozóként, illetve megajándékozottként van feltüntetve annak ellenére, hogy az okirat egészében később mindenütt eladóként, illetve vevőként vannak megjelölve és az okiratról egyértelműen a vételár meghatározására tekintettel is kitűnik, hogy a felek az ingatlanrészt adásvétel jogcímén kívánták átruházni. A szerződés 5. pontjában megtett átruházási nyilatkozatban az adásvétel tárgyát képező ingatlan átruházandó tulajdoni illetősége 69353/1855-ként van megjelölve, annak ellenére, hogy a szerződés 1. pontjában a II. rendű alperes tulajdonaként 69355/71855-öd van meghatározva. A Tolna Megyei Bíróság hivatkozott számú jogerős ítéletében ezekre az ellentmondásokra tekintettel állapította meg, hogy az okirat az Inytv. 39. § (3) bekezdés a) pontja, továbbá az Inytv. 39. § (4) bekezdés a) pontja alapján nem alkalmas a tulajdonosváltás bejegyzésére. A szerződésben a felek megjelölése helytelenül és pontatlanul történt, valamint az ingatlan-nyilvántartási szempontból is értelmezhetetlenül tüntették fel az átruházni kívánt tulajdoni illetőséget a felek, mivel a 69353/1855 meghaladja az 1/1-et, amelynél nagyon ingatlan tulajdonlása objektíve kizárt, illetve a jogcím vonatkozásában a vételi szerződésként nevesítették az ügyletet, azonban az ügyletben részt vevő két jogi személy nem eladó és vevő volt, hanem ajándékozó, illetve megajándékozott. Utalt az elsőfokú bíróság az Inytv. 30. § (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 117. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra, mely szerint bejegyzés alapjául szolgálhat a bíróság ítélete, illetőleg a hatóság határozata, ha bejegyezhető jogra és tényre vonatkozik, valamint az ingatlan tulajdonjoga csak azzal szemben szerezhető meg, aki az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés folytán maga is tulajdonossá vált. Utalt rá, hogy a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése, annak dologi hatályú megszerzése és a felperes tulajdonjogának bejegyzéséhez szükséges okirat szolgáltatása a felperessel szerződő félnek a felperessel szemben fennálló teljesítési kötelezettsége. Kifejtette, a perbeli adásvételi szerződést felperes az I. rendű alperessel kötötte, ennél fogva a felperes mint vevő csak e szerződésből eredő jogot érvényesíthet, és csak az I. rendű alperessel szemben. Idézte a Pp. 3. § (1) bekezdésében foglaltakat, utalva a 2/2009-es Polgári jogegységi határozatban írtakra is, majd hangsúlyozta, hogy a jogvita eldöntésére irányuló keresetet, ha törvény eltérően nem rendelkezik, csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. Az ingatlan 69353/71855 tulajdoni hányadának dologi hatályú tulajdonosa az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett személy II. rendű alperes, melynek jogállására a felperes és az átruházók között létrejött, relatív, kizárólag a kötelelem alanyait érintő szerződés hatálya nem terjed ki, míg az ingatlan tulajdonjogának bejegyzéséhez szükséges teljesítési kötelezettségek

követelésének az ingatlan dologi hatályú tulajdonosával szemben fennálló, ugyancsak relatív jogviszonyon alapuló kötelmi hatályú joga ingatlan átruházásra irányuló szerződéssel nem származtatható át. Felhívta az Inyvtv. végrehajtásról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM. r. 87. §-át, mely szerint e rendelkezés arra az esetre engedi meg a jogszerzést olyan személlyel szemben aki, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonostól szerzett szerződés, vagy más jogcímen kötelmi igényt. Utóbbi esetben bejegyzésre alkalmas okirattal kell igazolni a közbenső jogszerzést, és erre a bejegyzésben utalni kell. A Vhr. 87. §-ának hatálya az okirati bizonyításon alapuló ingatlan-nyilvántartási eljárásra terjed ki. A felperesnek azonban az ingatlan-nyilvántartási eljárásban való tulajdonszerzése azért ütközik akadályba, mert az átruházó maga sem rendelkezik a 69353/71855 tulajdoni hányad vonatkozásában bejegyzésre alkalmas okirattal, és ezt a felperes a jelen eljárásban érvényesített kereset alapján meghozott bírósági ítélet útján kívánja pótolni. A felperes ezért a tulajdonszerzésének akadályát a bíróság érdemi döntésével, mint a bejegyzéshez szükséges olyan közokirattal kívánja elhárítani, amely az Inyvtv. 8. és 30. §-a értelmében az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés - így a Vhr. 87. §-ában szabályozott közbenső jogszerzés - alapjául szolgálhat. Idézte a Pp. 121. § (1) bekezdésében írtakat és utalt arra, hogy felperesnek a határozott kereseti kérelemben azt kell előadnia, hogy az érvényesíteni kívánt anyagi jogából eredően milyen bírósági döntéssel kér jogvédelmet. Az érvényesíteni kívánt anyagi jog kötelmi és dologi jogviszonyból származhat és a polgári perben a bíróság az ingatlan tulajdonának változását érintő jog állapot változásról is csak a fél által érvényesíteni kívánt, az ellenérdekű féllel szemben fennálló anyagi jogviszonyból származó jog alapján dönthet. Kifejtette, a felperes a vele szerződő személlyel szemben a kötelmi jogából fakadó tulajdoni követelésnek nem tud érvényt szerezni, mert az átruházó sem rendelkezik az ingatlanhányad tulajdonával, ezért a bejegyzéshez szükséges bírósági ítélet meghozatala céljából indított keresete alapvetően a II. rendű alperes nyilvántartott jogának megszüntetésére irányul. A felperes és a II. rendű alperes közötti kötelmi jogviszony hiányában a felperes az ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonossal szemben kötelmi jogosultsággal nem rendelkezik és származékos szerződésmódjára tekintettel ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett jogosultsága sem áll fenn. Mindezek alapján felperesnek nincs olyan ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett dologi joga sem, amelyből fakadóan a II. rendű alperes jogának a felperes javára történő alakítását követelhetné, ezért a 69353/71855 ingatlanhányad tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba való feltüntetését a Ptk. 117. § (1) bekezdése értelmében sem kérheti. A felperes és a II. rendű alperes, mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonos közötti dologi és kötelmi jogviszony hiányában a felperest az általa érvényesített, a II. rendű alperes tulajdonjogának megszüntetésére irányuló jog nem illeti meg, ezért a bíróság ítélete a közbenső jogszerzés bejegyzéséhez szükséges okiratként nem szolgálhat, másrészt arra is utalt, hogy a felperes által csatolt közjegyzői okirat a Pp. 195. §-a alapján azt bizonyítja, hogy az I. rendű alperes a felperessel megkötött adásvételi szerződésben foglalt nyilatkozatokat megtette, azonban az I. rendű alperes a Pp. 195. § (6) bekezdésére figyelemmel bizonyítani kívánta, hogy tényleges kifizetés nem történt, indítványozta, hogy felperest a bíróság kötelezze pontos tényállításra

arra vonatkozóan, hogy a kifizetésre milyen módon került sor, annak visszaellenőrizhetősége a további bizonyítási indítványok előterjesztése érdekében hivatkozott annak elmaradása bizonyítékként a II. rendű alperesi beavatkozónak megírt levélre a fizetés hiányáról, valamint a szerződésben foglalt ellentmondásos nyilatkozatokra. Rögzítette, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket, hogy a felperest terheli a tények állításának kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a 2001. szeptember 7. napján kelt közjegyzői okiratba foglalt adásvételi szerződés 5. pontja szerint a 4.1. pontban foglalt teljesítés a vételár 195.000.000 forint összegű részének kifizetésére milyen módon került sor, azonban felperes nyilatkozatot tett, miszerint felszámolás alatt áll, további tényeket a felszámoló a rendelkezésre álló iratok alapján állítani nem tud. Mindezeket az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-a szerint a per adataival egybevetett mérlegelés alapján a felperes terhére értékelte, nevezetesen, hogy a felhívásnak nem tett eleget. Megállapította, hogy a felperesi kifizetés tényét a felperes kétséget kizáróan bizonyítani nem tudta, így az I. rendű alperesi elállás az adásvételi szerződést felbontotta, abból eredően felperes jogot I. rendű alperessel szemben nem érvényesíthet. Mindezek alapján nincs keresetelési joga felperesnek a II. rendű alperesi felmondás tekintetében előterjesztett megállapítási keresetek körében sem.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereseti kérelmének való helyt adását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

Fellebbezésében kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból és a felhívott jogszabályi rendelkezések értelmezéséből helytelen jogkövetkeztetést vont le. Felperes idézte a Pp. 195. § (1), (6), (7) bekezdésében írtakat, mely jogszabályi rendelkezésekből azt a következtetést vonta le, hogy az I. rendű alperes és a felperes között közjegyzői okiratba foglaltan létrejött ingatlan adásvételi szerződést az ellenkező bizonyításig valódinak kell tekinteni. A közjegyzői okirat 5. pontja egyértelműen fogalmaz, e szerint a felek egyező akarattal rögzítették, hogy a 4.1. pontban foglalt teljesítés, vagyis a vételár 195.000.000 forint összegű része a felperes által megfizetésre került. E ténnyel szemben ellenbizonyításnak ugyan helye van, azonban ez esetben a bizonyítási teher nem felperest, hanem az I. rendű alperest terheli. A bizonyítási teher pedig azzal sem fordul meg, hogy az I. rendű alperes bizonyítási indítványként mindössze annyit terjeszt elő, hogy kéri a felperest kötelezni annak igazolására, hogy a 195.000.000 forint kifizetése milyen módon történt meg. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le a feleket terhelő bizonyítási teher tekintetében, amikor a felperes terhére értékelte az I. rendű alperes sikertelen bizonyítási indítványát, holott számos más bizonyítási indítványt is elő tudott volna terjeszteni az I. rendű alperes, amennyiben ténylegesen bizonyítani kívánta volna a közokirat nem valódi voltát, vagy az abban foglalt, a vételár 195.000.000 forint összegű részének megfizetésére vonatkozó eladói elismerés valótlanságát.

Felperes álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság abban a körben is téves jogkövetkeztetésre jutott, hogy felperes a Pp. 3. § (1) bekezdése alapján nem érvényesíthet követelést az I. és II. rendű alperes között létrejött adásvételi

szerződés és egyéb okirat vonatkozásában, mivel felperesnek nincs keresetőségi joga. Hangsúlyozta, a II. rendű alperes érvényesen átruházta a perbeli ingatlan tulajdonjogát az I. rendű alperesre. Az is megállapításra került, hogy I. rendű alperes és felperes között közokiratba foglaltan szintén érvényes ingatlan adásvételi szerződés jött létre a perbeli ingatlan vonatkozásában, amely okirat ráadásul ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre is alkalmas lenne. Felperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének tehát mindössze az az akadálya, hogy a közbenső tulajdonos tulajdonszerzését igazoló érvényes okirat ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmatlan, ezért álláspontja szerint felperesnek az I. rendű alperes, mint köztes tulajdonos tulajdonjogának ingatlannyilvántartási bejegyzéséhez olyan jogos érdeke fűződik, amely alapján keresete irányulhat az I. és II. rendű alperes közötti jogviszonyra is. Mindezek alapján úgy vélte, érdemben kellett volna határozni az első fokon eljáró bíróságnak a felperes keresetéről, hiszen a felperes keresetőségi joga valamennyi kereseti követelése vonatkozásában fennáll. Kifejtette, eljárásjogi okból is jogsértő az elsőfokú bíróság ítélete, mivel felperes a 2013. január 24. napján tartott tárgyaláson módosította a keresetét. E tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg sem az első, sem a III. rendű alperes, sem a IV., sem az V. rendű alperes. Mindezek ellenére a felperes keresetmódosítását követően a tárgyalás berekesztésre került és határozathozatalra új határnap kitűzésével. Felperes álláspontja szerint ezzel az elsőfokú bíróság az I., III., IV. és VI. rendű alpereseket megfosztotta attól a joguktól, hogy a pontosított keresetre érdemben reagálhassanak az ítélethozatal előtt. Mindez úgy vélte, olyan súlyú eljárásjogi szabálysértés, amely következtében az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján. Ezt az álláspontot támasztja alá az egységes bírói gyakorlat is.

II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a rendelkezésre álló iratok, valamint a felek nyilatkozatai alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést levonva utasította el a felperes valamennyi kereseti kérelmét. Úgy vélte továbbá, hogy az elsőfokú eljárás során nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely indokoltá tenné az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, egyebekben az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait fenntartva, kérte a felperes perköltségben történő marasztalását.

A II. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó fellebbezési ellenkérelme ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Hangsúlyozta, az elsőfokú ítélet kellő részletességgel és alapossággal tárta fel az ítélet alapjául szolgáló tényállást és helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy keresetőségi jog hiányában kizárólag a felperes kereseti kérelme elutasításának lehet helye. Kifejtette, a felperes tévesen értelmezi a közokirat bizonyító erejének jellegét, az ügyleti közokirat hitelesen tanúsítja a jogügyletre, azaz a szerződés megkötésére vonatkozó akaratnyilvánítás tényét, ily módon kizárólag arra nézve szolgál teljes bizonyítékul, hogy a közjegyző előtt megjelenő felek az abban foglalt nyilatkozatukat megtették. A nyilatkozat tartalmának valóságát azonban

nyilvánvalóan nem bizonyítja. Az okirat nem bizonyíték, hanem a bizonyító fél által használt, törvényileg szabályozott bizonyítási eszköz, amely önmagában nem testesít meg bizonyítékot, csupán arra szolgál, hogy általa - mint adott forma útján - bizonyíték legyen nyerhető. A közokirat csak akkor bizonyítja a benne foglalt tények valóságát, ha maga a hatóság tanúsít a tények fenn, vagy fenn nem állásáról, és ezt közhitelességgel igazolja. A közjegyzői okirat 4.1. pontja azt tartalmazza, hogy a vevő közjegyzői okirat aláírásával egyidejűleg megfizet az eladónak 195.000.000 forint összegű vételárreszt. Az ezt követő alpontokban pedig azt részletezi, hogy a vételárreszt megfizetésének elmulasztása milyen jogkövetkezményeket von maga után. Az 5. pontja a megállapodásnak ugyanis rögzíti, hogy a 4.1. pontban foglalt 195.000.000 forint vételár megfizetését elismeri, azonban a szerződés ezen pontja - összevetve a fent hivatkozott pontokkal - nem igazolja, hogy a vételárreszt kifizetése ténylegesen megtörtént. Helyes jogértelmezés szerint tehát a felperes által említett, a Pp. 195. § (7) bekezdés szerinti vélelem, azaz a bizonyítási teher megfordulása nem az okiratban szereplő jognyilatkozatok és tények valódiságára, hanem kizárólag magára az okirat valódiságára vonatkozik, tehát arra, hogy az a kiállítójától származik, aki előtt a felek az okiratban foglalt nyilatkozatokat megtették. Az elsőfokú ítélet helyesen rögzíti, hogy a vételárreszt megfizetését a felperes nem igazolta, sőt azzal kapcsolatban bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. Kitért arra is, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2001. szeptember 7-én létrejött adásvételi szerződés, valamint ugyanezen a napon kelt közjegyzői okiratba foglalt megállapodás szerint a felperest nem kizárólag a fent megjelölt vételár megfizetésének kötelezettsége terhelte. A megállapodás 4.3. pontja szerint a felperes az APEH, az illetékhivatal, valamint a P Kft. felé vállalta kötelezettsége teljesítését, míg a közokiratba foglalt megállapodás 2.2. pontja szerint többek között vállalta Alperesi beavatkozó 1 részére 35.000.000 forint összeg bírói letétbe helyezését. A felperes nem csak a vételár megfizetését, hanem az egyéb vállalt kötelezettségei teljesítését sem igazolta. A jelenleg felszámolás alatt álló felperesnek pedig már nincs is lehetősége a szerződés teljesítésére. Kifejtette, az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a Pp. 3. § (1) bekezdéséből arra is, hogy a felperes és a II. rendű alperes közötti jogviszony hiányában a felperesnek nincs keresetőségi joga jelen eljárásban. A jogviszony hiányát a felperes sem tagadta fellebbezésében, csupán azzal érvelt, hogy a vitában érdekeltség önmagában megalapozza a keresetőségi jogát. A keresetőségi jog azonban a per tárgya és a fél közötti anyagi jogi kapcsolatra utal, vagyis arra, hogy felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben, ez esetben a felek és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat vizsgálata teszi ki a peres eljárás tartalmát és ennek eredménye jelenik meg a keresetnek helyt adó, vagy elutasító ítéletben. Keresetőségi joga pedig annak van, akit a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben megillet, tehát aki az érvényesített anyagi jog jogosultjának minősül. Az anyagi jogi jogosultságot szerződés, vagy a törvény rendelkezése alapozhatja meg, jogviszony hiányában keresetőségi jogról nem lehet szó. Tévesnek látja a felperes fellebbezésének arra való hivatkozását is, hogy az elsőfokú bíróság megfosztotta alpereseket attól a joguktól, hogy a felperes pontosított keresetére érdemben nyilatkozhassanak az ítélet meghozatala előtt. Idézte a Pp. 252. § (2) bekezdését, amely nem sorolja fel a lényegesnek minősülő

eljárási szabálysértéseket, ezek megállapítását a bíróság döntésére bízta. A hatályon kívül helyezés feltételeként azonban előírja, hogy az eljárási szabálysértés miatt a tárgyalás megismétlése, vagy kiegészítése legyen szükséges. Értelemszerűen a lényeges eljárási szabálysértés csak olyan esetre vonatkozhat, amely a per érdemi és helyes eldöntését befolyásolhatja. Az elsőfokú ítélet alapvetően a felperes keresetösségi jogának hiányán alapult, ezt a tényt nem érinti, ha a II. rendű alperes kivételével az alperesek esetleg nem tudtak volna erre vonatkozóan nyilatkozni. Aggályos továbbá a jóhiszemű pervitel követelménye szempontjából is a felperesnek olyan eljárási jogra hivatkoznia a neki kedvezőtlen elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérve, amelynek esetleges elfogadása kizárólag az alperesek érdekében állhatna, akik ellenben nem kifogásolják a bíróság eljárását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján azzal egészíti ki, hogy I. r. alperes a felpereshez 2002. április 4-én intézett nyilatkozatával a felperessel kötött adásvételi szerződéstől elállt.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálására irányadó tényállást helyesen állapította meg, és helytálló az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekből levont, a felperes keresetösségi jogának hiányából fakadó, a kereset elutasítását eredményező döntése is.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helytálló indokai alapján - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint, utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra, helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

Alap nélkül állítja felperes, hogy az elsőfokú bíróság a feleket terhelő bizonyítási kötelezettség tekintetében téves jogi következtetést vont le, amikor a felperes terhére értékelte az I. r. alperes „sikertelen bizonyítási indítványát”.

A közjegyzők által kiállított közokiratok, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 111. § (1) bekezdése szerint lehetnek ténytanúsító és ügyleti okiratok. Ez utóbbi okirat hitelesen tanúsítja a jogügyletre, azaz perbeli esetben az adásvételre irányuló akaratnyilvánítás tényét. Arra nézve szolgál bizonyítékkul, hogy a közjegyző előtt megjelent felek a nyilatkozatot megtették, a tartalmának a valódiságát azonban nem bizonyítja. Kétségtelen, hogy a felperes által bizonyítékként csatolt és hivatkozott közjegyzői okirat 4.1. pontja azt tartalmazza, hogy a vevő a közjegyzői okirat aláírásával megfizet az eladónak 195.000.000 forint összegű vételárreszt, és az 5. pontja azt is rögzíti, hogy a 4.1. pontban foglalt vételár megfizetését az eladó elismeri. Ugyanezen okirat 4.1.1. és a 4.1.4. alpontjai azonban részletezik a vételárreszt megfizetése elmulasztásának a jogkövetkezményeit. A közjegyzői

okirattól tehát nem vonható kétséget kizáró következtetés a vételárrész közjegyzői okirat aláírásával egyidejű kifizetésére, illetve annak eladó részéről történő átvételére sem. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal a II. r. alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontjával, hogy a Pp. 195. § (7) bekezdésében szabályozott közokiratokra vonatkozó vélelem az okirat valódiságára, nem pedig az abban szereplő nyilatkozatok és tények valóságtartalmára vonatkozik. Mindezek mellett a közokirattal szemben is helye van ellenbizonyításnak. 2001. november 26-án az I. r. alperes képviselőjében eljáró dr. Alperesi beavatkozó 2 igazgatósági tag és Z T igazgató a II. r. alperes pernyertessége érdekében beavatkozó Alperesi beavatkozó 1 jogi képviselőjének a megkeresésére tett nyilatkozatukban tagadták, hogy felperes részéről a vételár fizetésére sor került volna. A rendelkezésre álló adatok tehát az I. r. alperes perbeli állítását igazolták, a vételár kifizetés elmaradása tekintetében. Ezzel szemben pedig felperes az elsőfokú bíróság felhívására sem szolgáltatott a vételárrész kifizetését bármely módon tanúsító bizonyítékot, de a megállapodásban vállalt egyéb kötelezettségei teljesítését sem bizonyította.

Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy felperesnek a közte és a II. r. alperes közötti jogviszony hiányában nincs keresetőségi joga az általa érvényesíteni kívánt igényt érintően.

Tévesen érvel e körben felperes a fellebbezésében azzal, hogy a Pp. 3. § (1) bekezdésében írt vitában érdekeltség megalapozza a keresetőségi jogát. Vitában érdekelt félnek - ahogy ezt az elsőfokú bíróság is helytállóan fejtette ki ítéletében - a perbeli jogviszony alanya, illetve az tekinthető, akinek erre a törvény által biztosított joga van, vagy sérelmet szenvedett. A felperes az I. r. alperessel szemben a kötelmi jogából eredeztethető követelésének azért nem tud érvényt szerezni, mert az átruházó I. r. alperes sem rendelkezik a perbeli ingatlanhányad tulajdonjogával. Keresete ezért a II. r. alperes nyilvántartott jogának a megszüntetésére irányul, a felperes azonban a II. r. alperessel nem áll kötelmi jogviszonyban, és a fent kifejtettek szerint ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett dologi joga sincs, amelynek alapján a II. r. alperes jogának a felperes javára történt alakítását követelhetné. Nincs továbbá keresetőségi joga felperesnek a II. r. alperes I. r. alperessel szemben közölt felmondása, annak érvénytelenségének a megállapítására irányuló keresete vonatkozásában sem. Rámutat azonban a másodfokú bíróság, hogy mivel az I. r. alperes a perbeli ingatlanhányad tulajdonjogát nem szerezte meg, ezért jognyilatkozat pótlására a II. r. alperes jogszerűtlen felmondása esetén sem kötelezhetné a bíróság.

Alap nélkül hivatkozik a felperes továbbá a fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság megfosztotta az alpereseket attól a joguktól, hogy a felperes módosított keresetére megtegyék nyilatkozataikat. Azon túl, hogy alperesek e joguk gyakorolásának hiányára nem hivatkoztak, lényeges, az eljárás megismétlését szükségessé tévő eljárási szabálysértés akkor valósul meg, ha ez az elsőfokú bíróság döntése meghozatalának tényleges akadályát jelenti, amely perbeli esetben nem valósult meg.

Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő felperes a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli. Köteles továbbá a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési eljárási illeték állam javára történő megfizetésére, valamint az alperesek másodfokú eljárással felmerült ügyvédi költségeinek a megfizetésére. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM. r. 3. § (2) (5) és (6) bekezdése alapján - a jogi képviselők által kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan - állapította meg.

Budapest, 2013. november 27.

. Hunyady Mariann s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katinszky Márta Cecília s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Czifra Veronika
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző

Fővárosi Ítéltábla
12.Gf.40.472/2013/28.

A Fővárosi Ítéltábla a Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt I. r. alperes (I. r. alperes címe) I. rendű alperes, a Dr. Holobrádi Emese Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt II. r. alperes neve (II. r. alperes címe) II. rendű alperes, a III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes, IV. r. alperes neve (IV. alperes címe) IV. rendű alperes, a Tarr Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt V. r. alperes neve (V. r. alperes címe) V. r. alperes, és a RATIS Pénzügyi, Gazdasági és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (felszámoló címe) felszámoló által képviselt VI. r. alperes neve (VI. r. alperes címe) VI. rendű alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében - melybe az I. rendű alperes pernyertessége érdekében dr. Alperesi beavatkozó 2 (beavatkozó címe) és a II. rendű alperes pernyertessége érdekében a képviselő Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt Alperesi beavatkozó 1 (beavatkozó címe) beavatkozott -, a Fővárosi Ítéltábla 2013. november 27-én meghozott 12.Gf.40.472/2013/24. számú ítélete kiegészítése tárgyában - a 2014. március 26-án megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az I. r. alperest képviselő dr. K P ügyvéd (ügyvéd címe) első- és másodfokú eljárásban felmerült ügygondnoki díját 100.000 (Százezer) forint áfát is magában foglaló összegben állapítja meg, és felhívja a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az EL.02906/2009. számon kezelt elnöki letétből a fenti mértékű ügygondnoki díjat az ügygondnok részére utalja ki.

E kiegészítő ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2013. november 27-én meghozott 24. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 2.500.000 forint másodfokú illetéket, valamint 15 napon belül a II. r. alperesnek és a II. r. beavatkozónak egyenként 300.000 forint másodfokú perköltséget.

Az I. r. alperes képviseletét ellátó ügygondnok bejelentése alapján a másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság, illetve a Fővárosi Ítéltábla a 24. sorszámú ítéletében nem rendelkezett az ügygondnoki díj megállapításáról, valamint annak kiutalásáról, ezért a 12.Gf.40.472/2013/24. számú ítélet kiegészítése vált szükségessé a Pp. 225. §-a alapján.

Figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles az I. r. alperes képviselőjével felmerült ügygondnoki díj megfizetésére is. A másodfokú bíróság az ügygondnok díját a Pp. 74. §-a alapján alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) - (6) bekezdései szerint, az alperes részére kirendelt ügygondnoknak az első- és másodfokú eljárásban kifejtett érdemi tevékenységével arányban állóan - áfát is tartalmazó mértékben - állapította meg. Annak kiutalásáról a felperes által 2009. április 24-én a Fővárosi Bíróság (jelenleg Fővárosi Törvényszék) Gazdasági Hivatalánál El.2906/2009. elnöki letéti számon nyilvántartásba vett 100.000 forint ügygondnoki díj terhére rendelkezett.

Budapest, 2014. március 26.

. Hunyady Mariann s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katinszky Márta Cecília s.k.
előadó bíró

. Czifra Veronika s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági ügyintéző